

8 - 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1969 - ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Γ. ΣΤΕΡΗ

ΓΚΑΔΕΡΙ ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ - ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9 - ΤΗΔ. 613.185

‘Η ἔκθεσι τοῦ κ. Στέρη ἦλθε σὰν ἔνα γεγονὸς ἐπίκαιρο. Σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα νεκροῦ συμβατισμοῦ ποὺ ἀπλώνεται σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας, ποὺ λανθάνει ἀκόμα λίγο ἢ πολὺ καὶ εἰς αὐτὲς τὶς προσπάθειες, ποὺ ἡ πρόθεσή τους εἶναι νὰ τὸν διαφύγουν, τὸ φαινόμενον ἐνὸς καλλιτέχνη προικισμένου μὲ τὸ φυσικὸ δῶρο μᾶς σπανίας αἰσθήσεως, ἔρχεται νὰ μᾶς φέρῃ σὲ δῆλη τὴν ἐνάργεια τῆς ζωῆς.

Γιατὶ αὐτὸ ποὺ χαρακτηρίζει ἴδιαίτατα τὸν κ. Στέρη εἶναι ἀκριβῶς διαφορά του.

Εἶναι αὐτὸς ποὺ τοῦ ἀποκαλύπτει τὴν καθαρὰ οὐσία τῶν πραγμάτων: τὸ οὐσιῶδες. Ἐχει ἐπίγνωσι δι τὴν τέχνη δὲν μιλᾶ παρὰ μὲ τὰ πλαστικά της σύμβολα. “Οτι τὰ φυσικὰ φαινόμενα καὶ τὰ γεγονότα δὲν ἀφίνουν στὴν ψυχή μας τὸ φυσικό τους περιβλημα, ἀλλ’ ἔνα μουσικὸ συναίσθημα ποὺ ζητᾷ τὴν πλαστική του μορφοποίηση.

‘Η φύση, τὸ βιουνό, δι γκρεμνὸς πάνω ἀπὸ τὴν θάλασσα, δι κρυάδα τοῦ βυθοῦ, δι ἄλμη τοῦ κύματος, τὸ δέν καὶ στιλπνὸ σχῆμα τοῦ ψαριοῦ, τὸ ρόδινο δστρακό, τὸ βότσαλο καὶ τὸ φύκι ποὺ τὰ λούζει ἔνας μεσημβρινὸς ἥλιος, δι ἔρως, δι χωρισμός, δι νόστος, δῆλος

δι κόσμος τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ μᾶς μιλήσουν μὲ τόσην ἐνάργεια, ἢν δι καλλιτέχνης ὠδηγημένος ἀπὸ ἔνα θαυμάσιο ἔνστιχτο, δὲν κατώρθωνε νὰ μετουσιώσῃ τὸν κόσμο τῶν συναίσθημάτων του σὲ μιὰ γλῶσσα καθαρῶς πλαστικὴ καὶ ἀποκαλυπτικὴ τῆς βαθυτέρας οὐσίας του. Σπανίως μιὰ χρωματικὴ οὐσία ἐκράτησε μέσα της μιὰ τόση φρικίαση, ἢ πινελιὰ μιὰ τόση παλμικότητα, ἢ σύνθεση ἔνα τόσο πλούτο καὶ μιὰ τόση μυστικότητα σχέσεων. ‘Η σαφήνεια, δι εὐκρίνεια καὶ δι ἡχηρότης τῶν ζωγραφικῶν του μέσων φθάνει μιὰ ποιότητα καθαρῶς Ἑλληνική.

‘Ως πρὸς τὴν ψυχικότητά του εἶναι ἔνας αἰσθαντικὸς ποὺ ἔνας ἔρωτας τὸν ὠθεῖ σὲ μιὰ πνευματικὴ περιήγηση. Στὴν δραστηριότητα ποὺ μᾶς παρουσιάζει τοῦ ἀρχαίου, μπόρεσε νὰ δώσῃ, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ διεισδυτικὲς ἀπόψεις, τοῦ μέχρι σήμερα δοσμένου παγανισμοῦ.

Δ. Πικιώνης - Στρατῆς Δούκας
«Ο ζωγράφος Στέρης»
«Πρωΐα» 26 Απριλίου 1931

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ

1.	Σύνθεση	Σαντορίνη .26
2.	Βυζαντινή θύμηση	Προσπάθεια .27
	3. Δημιουργός I	Γαλανή ἀρμονία .28
4.	Νησιώτικο ἀκρογιάλι	Σύνθεση II .29
5.	Κόρη τοῦ δνείρου	Φτεροκόπημα .30
	6. Ποίηση	Ὀρφέας .31
7.	Δημιουργός II	Σήκω, Πέρδικά μ' .32
	8. Ἔκσταση	Στοὺς τροπικοὺς .33
9.	"Οραμα μελλοντικοῦ ζευγαριοῦ	Ὀμηρικὸ ἀκρογιάλι .34
	10. Σκηνικό I	Σαντορίνη I .35
	11. Ἀποκάλυψη	Σαντορίνη II .36
12.	Ζωγράφος καὶ μοντέλο - Σκίτσο	Μορφὲς .37
	13. Ἀρμονία σὲ μαῦρο	Ἐλληνικὸ ἀκρογιάλι .38
	14. Δημιουργός III	Ἀκρόπολις .39
15.	Ἀκαταστάλαχτη μορφὴ	Τὸ φθάσιμο .40
	16. Στοργὴ	Τοπίο μὲ φιγοῦρες .41
	17. Ἰριδισμοὶ	Τραγικὴ Ἀριάδνη .42
	18. Περσικὸ θέμα	Μεγάλη σύνθεση .43
19.	Δημοτικὸ τραγούδι	Σύνθεση I .44
	20. Ἐρωτικό	Σύνθεση II .45
21.	Ζωγράφος καὶ μοντέλο	Σύνθεση III .46
	22. Θαμποχάραμα	Ἀρμονία σὲ κίτρινο .47
	23. Ὁπτασία	Σχέδιο I 48
	24. Σκηνικό II	Σχέδιο II .49
	25. Δειλινό	Σχέδιο III .50

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Γ. ΣΤΕΡΗ

Θετικές πληροφορίες δύσκολο είναι νά συγκεντρώσει κανεὶς γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ζωγράφου Γ. Στέρη. Καλὰ καλὰ οὔτε τὸ πραγματικό του ὄνομα δὲν ξέρουμε. Φαίνεται πώς λεγόταν Σταματελάτος καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Κεφαλλονιά. Στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν σπούδαζε κατὰ τὸ τέλος τῆς

δεύτερης δεκαετίας τοῦ αἰώνα μας. Τὸ 1917, τὸ καλοκαίρι, ἔτυχε νά τὸν ἀνταμώσει γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Λίνος Καρζής στὴν Ἀνάβυσσο, ὅπου, καθὼς τοῦ εἶπαν, κοιμόταν τὴ νύχτα σὲ μιὰ σπηλιά : ἔτσι τὸν γνώρισε ὁ Καρζής καὶ δέθηκε μαζὶ του μὲ στενὴ φιλία.

Στὰ 1927 τὸν ἀνταμώνει στὸ Παρίσι ὁ Σεγρεδάκης, ποὺ ἔξαιτίας τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἀσχολίας - εἶχε δική του γκαλερί - βρισκόταν σὲ καθημερινὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, φαίνεται, ἥταν ποὺ σπούδαζε ὁ Στέρης στὴν Ecole des Beaux Arts τοιχογραφία κι' ἐσωτερικὴ ἀρχιτεκτονικὴ Ἐκεῖ γιὰ μιὰ ὀλόκληρη πενταετία συνεργάζεται μὲ τὸν καθηγητή του Μποντούεν στὴν ἑκτέλεση διαφόρων διακοσμήσεων σὲ δημόσια κτήρια.

Στὴν Ἀθήνα ἔαναγρίζει κατὰ τὸ 1930 καὶ μὲ τὴ βοήθεια φίλων, ποὺ τοῦ νοικιάζουν ἔργαστήρι στὴν Πλάκα, καὶ τοῦ παρέχουν τὰ μέσα γιὰ νά προμηθεύεται τὰ ὑλικὰ τῆς τέχνης του, στρώνεται στὴ δουλειά. Τὸν

Ἀπρίλη τοῦ 1931 κάνει τὴ μεγάλη του ἔκθεση σὲ μιὰ αἴθουσα τοῦ τότε ξενοδοχείου Palais de Versailles, στὴ γωνιὰ τῶν ὁδῶν "Οθωνος καὶ Ἀμαλίας. Ἡ ἔκθεση ἐκείνη ἀφησ' ἐποχή. Προκάλεσε θαυμασμοὺς κι' ἐπικρίσεις, ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγανάχτηση.

Ο ἐπίσημος τεχνοκρίτης ἐκείνου τοῦ καιροῦ δὲ Ζαχαρίας Παπαντωνίου, πήρε στάση ἐπικριτική. Μὰ βγῆκαν ἀμέσως νά τὸν

ἀντικρούσουν δεκατέσσερεις ἄλλοι ἀπὸ τοὺς γνωστότερους κριτικούς, καλλιτέχνες καὶ λογίους. Τὸ ἐπικριτικὸ ἄρθρο μαζὶ μὲ τῶν ἄλλων τὰ ἐπαινετικὰ συγκεντρώθηκαν ὅλα ὕστερα σ' ἓνα φυλλάδιο μὲ τὸν τίτλο : «Στέρης. 18 κριτικὰ ἄρθρα γύρω ἀπὸ μιὰ ἔκθεση».

Τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 1933 βρίσκεται στὸ Παρίσι, ἀφοῦ ἔμεινε πρῶτα στὸ Μιλάνο καὶ στὸ Κόμο γιὰ λίγον καιρό. "Υστερα, στὰ 1935, γνοίζει πάλι πίσω στὴν Ἑλλάδα, καὶ περαστικὸς ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, κάνει ἐκεῖ δεύτερη ἔκθεση στὸ ξενοδοχεῖο Mediterranean μὲ καινούργια ἔργα του, κυρίως τοπία ἑλληνικῶν νησιῶν. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1936 πηγαίνει στὴ Σπάρτη, ὅπου μ' ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας δουλεύει γιὰ τὴ στερέωση καὶ τὸν καθαρισμὸ τῶν τοιχογραφιῶν τοῦ Μιστρᾶ. Ωστόσο τὸ φθινόπωρο τοῦ ἔδιου χρόνου φεύγει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τελειωτικὰ πιὰ κι' ἔγκαθίσταται στὴ Νέα Υόρκη.

Στὰ 1939 τοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία στὴ Διεθνὴ ἔκθεση τῆς Νέας Υόρκης νά διακοσμήσει τὸ Ἑλληνικὸ Περίπτερο μὲ τέσσερεις μεγάλες τοιχογραφίες.

"Υστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο τὸν ἀνταμώνει πάλι ὁ Καρζής τὸ 1946 στὴ Νέα Υόρκη. Εἶναι παντρεμένος τώρα καὶ τὸν τράβει ἡ βιοπάλη, ποὺ δὲν τοῦ ἀφήνει ὥρες ἐλεύθερες γιὰ δημιουργικὴ δουλειά. Εἶναι ἀπασχολημένος δηλη μέρα στὰ γραφεῖα τῆς 20th Century Fox ὅπου ἐτοιμάζει τίς διαφημιστικές ἀφίσες της.

Απὸ κεῖ καὶ πέρα χάνονται τελειωτικὰ τὰ ἵχνη τοῦ μοναδικοῦ ἀντοῦ ζωγράφου. Ζεῖ ; πέθανε ; Κανένας δὲν ξέρει νά πη.